

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **P.S.**

skazanego za czyn z art. 177 § 2 k.k.

po rozważeniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 czerwca 2026 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki
pośiłkowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej

z dnia 17 lipca 2025 r., sygn. akt VII Ka 365/25,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Cieszynie

z dnia 16 stycznia 2025 r., sygn. akt II K 1003/24,

p o s t a n o w i ł:

- 1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 523 § 3 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. kosztami procesu za postępowanie kasacyjne obciążyć oskarżycielkę pośiłkową K.S.;**
- 3. zasądzić od oskarżycielki pośiłkowej K.S. na rzecz P.S. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Cieszynie wyrokiem z dnia 16 stycznia 2025 r., sygn. akt II K 1003/24 uznał oskarżonego P.S. za winnego popełnienia czynu z art. 177 § 2 k.k. i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jednośladowych na okres 2 lat oraz zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K.S. nawiązkę w kwocie 10 000 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej wyrokiem z dnia 17 lipca 2025 r., sygn. akt VII Ka 365/25, zaskarżony wyrok zmienił ustalając, iż oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nienależycie obserwował przedpole jazdy (Sąd *meriti* przyjął, że P. S. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, iż nie zachował należytej odległości od poprzedzającego go pojazdu), orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i podwyższył kwotę nawiazki do 40 000 zł. W pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy i orzekł o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść skazanego P.S., wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej. Zarzucił rażące naruszenia prawa procesowego, które miały wpływ na treść orzeczenia, kolejno obrazę: art. 2 § 2 w zw. z art. 9 § 1 w zw. z art. 167 k.p.k.; art. 7 z zw. z art. 410 k.p.k.; art. 457 § 3 w zw. z art. 433 § 2 k.p.k.; art. 452 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k.; art. 452 § 2 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w Bielsku - Białej.

W Sądzie Okręgowym w Bielsku - Białej kasacja została przyjęta i wraz z aktami sprawy przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

W odpowiedzi na kasację obrońca skazanego P.S. wniósł o pozostawienie skargi bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy prawa oraz o zasądzenie od

oskarżycielki posiłkowej na rzecz oskarżonego kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Prokurator Rejonowy w Cieszynie wskazał, że kasację ocenia „jako niedopuszczalną na podstawie art. 523 par. 1, 2, 3, 4 k.p.k. a contrario” oraz że „nie powinna zostać przyjęta, co ostatecznie jednak nastąpiło przy naruszeniu art. 530 par. 2 k.p.k.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stanowisko zajęte odnośnie do kasacji przez obrońcę skazanego i prokuratora jest prawidłowe. Autor kasacji i sędzia, która stwierdziła, że kasacja „odpowiada warunkom formalnym” i na podstawie art. 530 § 1 k.p.k. zarządziła jej przyjęcie (k. 511 akt sprawy), najwyraźniej nie dostrzegli, że art. 523 § 3 k.p.k. stanowi, iż kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Zatem *a contrario* nie jest dopuszczalne wniesienie kasacji na niekorzyść, gdy osoba, której dotyczy skarga, została prawomocnie skazana, jak to ma miejsce w przypadku P.S. Co prawda art. 523 § 4 k.p.k. stanowi, że ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz przez podmioty wymienione w art. 521 k.p.k., ale w kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej nie sygnalizowano, iż zaistniało uchybienie wskazane w art. 439 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, że przedmiotowa kasacja autorstwa strony jest niedopuszczalna z mocy ustawy, wobec czego jej przyjęcie w Sądzie Okręgowym w Bielsku - Białej było nieprawidłowe, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 postanowienia, co skutkowało w pkt 2 obciążeniem oskarżycielki posiłkowej kosztami procesu za postępowanie kasacyjne, zgodnie z art. 637a k.p.k. oraz art. 637 § 1 w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. W skład tych kosztów wchodzi uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy, zatem na wniosek obrońcy P.S. w pkt 3 zasądzono od oskarżycielki posiłkowej na rzecz skazanego koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym. Czynności obrończe adwokata polegały na sporządzeniu odpowiedzi na kasację ze wskazaniem jej niedopuszczalności z mocy prawa (ustawy), co odpowiada sporządzeniu opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji. W związku z tym w

oparciu o § 20 w zw. z § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 215) uznano, że należne skazanemu koszty zastępstwa adwokackiego wynoszą 720 zł.

[WB]

[a.ł]